

Quo Vadis rybár...?

Vážení priatelia, športovní rybári,

zopár nasledujúcich riadkov, by som rád venoval environmentálnej problematike, ktorá sa žiaľ v posledných rokoch čoraz častejšie vynára aj v súvislosti s rybárstvom a stáva sa tak neoddeliteľnou súčasťou nášho pôsobenia ako rybárov. Konkrétne je to neustále sa množiace množstvo odpadu okolo našich lovných revírov. Téma „neporiadok pri vode“ je v dnešnej dobe viac ako aktuálna, je potrebné o nej otvorene rozprávať a venovať jej náležitú pozornosť.

Príroda na rozdiel od človeka svoje zákony neporušuje...

myšlienka, ktorú vyslovil Leonardo Da Vinci a práve obraz dnešnej doby, dokonale odzrkadľuje jej rôznorodý význam, doba v ktorej smutne a rozhorčene sledujeme, ako sa naše kedysi krásne revíry menia na skládky plné odpadu, doba v ktorej nespoznávame miesta, ktoré radi ako rybári navštevujeme. Verím, že sa Vám rovnako ako mne pri pohľade na tieto miesta v myslí vynára veľa otázok typu kto...prečo, kto, kedy, ako?... Počas hľadania odpovedí na tieto otázky je potrebné pozerieť sa na veci objektívne, nedať sa strhnúť falošným alibizmom a rovnako objektívne si priznať fakt, že za „čistotu“ v našich revíroch si v prvom rade môžeme my sami, my RYBÁRI. Preto nie je na mieste ponosovanie sa na návštevníkov, ktorí nepatria medzi rybárov, tak ako to s obľubou počujeme pri spoločných brigádach či debatách pri vode, ale aj počas kontrol RS. Je zaiste pravdou, že aj títo návštevníci po sebe zanechávajú pri vode množstvo odpadu, ale v náš neprospech jasnou rečou hovorí charakter odpadu, ktorý sa pri vode nachádza jeho umiestnenie na brehovej línii.

Rovnako nechcem globalizovať a hádzať všetkých rybárov do jedného vreca, nepochybujem že väčšina prechováva k prírode svojej vlasti ako takej ,patričný rešpekt a úctu, že pojem ekológia nie je pre nich iba bezvýznamným a prázdny slovom. Žijeme však v modernej dobe a tak ako sa vyvíja doba, tak sa rokmi paralelne s ňou vyvíja aj rybárstvo.

Dnes nie je problém navštíviť rybárske potreby a zakúpiť si rôzne krmivá, nástrahy a návnady a pod. Na mieste je však otázka, že ak si tieto potreby dokážeme zakúpiť a následne priniesť k vode, tak prečo ich po použití nedokážeme od vody rovnako aj odniesť? Veď ich obsah sme využili a obal tvorí minimálnu časť objemu prineseného k vode, ale sa ich jednoducho zbavíme spôsobom, ktorý je v priamom rozpore s dobrým mravom a v neposlednom rade aj so zákonom. **Čo je také zložité na tejto otázke, čo nemôže rybár, občan, chrániaci prírodu svojej krajiny plniť?**

Nepochopiteľné dokonca až alarmujúce je, s akou ľahostajnosťou sa dokážeme zbaviť rôznych PVC obalov po použití (aj vypití) odhodením niekam do trávy, či dokonca do vody, pričom si zrejme neuvedomujeme, že počas premeny takéhoto druhu odpadu je viac ako 100 rokov...!!! Toto riešenie, ako sa zbaviť odpadu nemožno v žiadnom prípade považovať za správne, rovnako nie je možné stotožniť sa s riešením, kedy síce odpad nahádzeme do vreca, ale následne toto vrece zavesíme najlepšie na strom. Toto riešenie mne, ako rybárovi zjednodušuje nakladanie s odpadom, dáva možnosť zbaviť sa mnou vyprodukovaných odpadov, ale nerieši ich likvidáciu. Ponechaním odpadu na mieste lovu porušujem §14 odst.13 Vyhlášky č.185/2002 Z.z.. Žiaľ realita je v tomto smere úplne odlišná, niektorí z nás rybárov svojou činnosťou úspešne, ale s istotou transformujeme okolie našich revírov na skládky odpadu.

Iste súhlasíte ,že takto znečistené prostredie len sotva dokáže rybárom poskytnúť komfort, ktorý by inak mohla rybačka a s ňou spojený pobyt v „čistej“ prírode poskytnúť. Nemožno sa, ale potom čudovať, že na brigádach, ktoré by mohli a mali byť úplne inak obsahovo zamerané strácame množstvo času a plytváme ľudskými zdrojmi na to ,aby sme zozbierali odpad po nás samotných, alebo našich kolegoch.

Naozaj stojí za zamyslenie sa každého z nás, rybárov, či je skutočne nevyhnutné správať sa k prírode našej krajiny v ktorej žijeme, ku vode a jej okoliu takýmto vulgárnym spôsobom. Či práve nekultúrne správanie pri vode a neporiadok v jej okolí je odkaz ,ktorý chceme zanechať ďalším generáciám...

Záverom však nemožno nespomenúť že sa nájdú aj takí členovia, ale aj nečlenovia SRZ, ktorí často krát aj nad rámec svojich povinností a iba z osobného presvedčenia pomáhajú revitalizovať a čistiť okolie našich vôd od odpadkov, a práve ONI nám názorne ukazujú cestu, po ktorej by sme mali spoločne a nerozdielne kráčať...